

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: فرانکو ویلما، جامعه‌شناس ونزولائی
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: عثمان حیدری
۱۳ جون ۲۰۲۵

نظامی‌سازی و بحران قانون اساسی در ایالات متحده آمریکا

اگرچه اعتراضات نژادی در ایالات متحده مکرراً رخ داده است، اما این دوره شاهد عوامل اجتماعی و سیاسی متمایز و واضحی است.

شهر لس‌آنجلس، کالیفرنیا، در حال حاضر صحنه گردهمایی‌های گستردهٔ مسالمت‌آمیز و همچنین اعمال خشونت‌بار است که در اعتراض به سیاست‌های مهاجرتی دولت دونالد ترامپ به وقوع پیوسته است. هدف اصلی این تظاهرات مقاومت و محدود کردن فعالیت‌های سازمان‌های مهاجرت و پیشگیری از دستگیری‌هایی است که به منظور اخراج افراد صورت می‌گیرد.

اقدامات انجام شده توسط ادارهٔ مهاجرت و گمرک ایالات متحده (ICE) برای بازداشت افراد دارای وضعیت مهاجرتی نامنظم، به عملیات گسترده و همزمان دستگیری‌ها در شهرهای مختلف تبدیل شده است؛ عملیاتی که ترامپ آن را «بزرگترین عملیات اخراج در تاریخ» کشورش نامیده است. علاوه بر ICE، پولیس فدرال (FBI) نیز در این

عملیات‌ها مشارکت داشته است. این مشارکت نشان‌دهنده تغییر قابل توجه در حوزه فعالیت‌های FBI فراتر از وظایف معمول آن است و حاکی از استفاده حداکثری دولت فدرال از ظرفیت‌های خود برای دستیابی به اهدافش است. اگرچه وقایع لس‌آنجلس توجه عمومی را به خود جلب کرده، اما در واقع، اولین واکنش‌های خیابانی از این دست در مینیاپولیس، مینه‌سوتا، در تاریخ ۳ جون گذشته، از طریق یک اعتراض خودجوش برای جلوگیری از دستگیری‌های ICE در آن شهر به ثبت رسید. کاخ سفید بدرستی دریافته است که این تظاهرات، به دلیل گستردگی و در برخی موارد خشونت‌آمیز بودن، ممکن است به واکنش‌های مشابهی در دیگر شهرها منجر شود. علاوه بر این، نوع پاسخی که از سوی کاخ سفید ارائه شده، نشانه‌هایی از بحران احتمالی قانون اساسی در ایالات متحده را در خود دارد.

این صرفاً یک اعتراض نژادی دیگر نیست

تاریخ اعتراضات اجتماعی مسالمت‌آمیز و خشونت‌آمیز در ایالات متحده به دلایل نژادی بسیار مفصل است. رویدادهایی که اکنون در لس‌آنجلس در حال وقوع است، اغتشاشات بزرگی همچون آنچه پس از قتل رودنی کینگ (۱۹۹۲) و جورج فلویید (۲۰۲۰)، هر دو افریقایی-آمریکایی، توسط پولیس‌های سفیدپوست رخ داد را به یاد می‌آورد. در اغتشاشات اخیر لس‌آنجلس، جامعه لاتین‌تبار — به‌ویژه مکسیکوئی‌ها — نقش برجسته‌ای ایفا می‌کنند. اما دلایل این اعتراضات به یک اقدام خاص از سوی برخی نیروهای امنیتی یا مرگ یک فرد محدود نمی‌شود. در واقع، واکنش به ICE، پاسخی به دولت فدرال، سیاست مهاجرتی ستیزمجویانه ترمپ و به‌ویژه حساسیت نسبت به سوء استفاده‌های احتمالی مقامات در این زمینه است.

برای هفته‌ها، شبکه‌های اجتماعی مملو از تصاویر دستگیری‌های گسترده افرادی بوده که در وضعیت غیرقانونی و در محل کار خود به سر می‌بردند. بنابراین، این افراد مجرم نیستند. روش‌های ICE در نزدیکی دادگاه‌ها، جایی که افراد برای انجام مراحل قانونی کردن وضعیت خود مراجعه کرده‌اند، به صورت گسترده منتشر شده است. این مورد ممکن است به عنوان نقض واقعی قوانین مهاجرتی موجود تلقی شود؛ بنابراین، ممکن است خود دولت ترمپ در حال ارتکاب سوء استفاده باشد.

عنصر دیگر، انگزدائی گسترده از افراد از طریق قوانین جدید ترمپ است که افراد فاقد وضعیت اداری منظم را «مجرم» می‌نامد. یا در موارد دیگر، لغو گسترده وضعیت‌های حفاظت موقت (TPS) و پناهندگی‌های انسانی، که صدها هزار نفر، از جمله جمعیت ونزوئلایی، را بدون حمایت رها می‌کند و آنها را ناخواسته در معرض غیرقانونی بودن مهاجرتی قرار می‌دهد و بر آنها دستگیری‌های طولانی و اخراج به کشورهای ثالث (مانند ال سالوادور) اعمال می‌شود. در نگاهی به وقایع امروز لس‌آنجلس، عوامل جامعه‌شناختی متمایزی از دیگر اغتشاشات به چشم می‌خورد. محرک اصلی آنها اقدامات ساختاریافته، روش‌مند، خشونت‌بار و آشکارا متجاوزانه به تضمین‌های قانونی افراد آسیب‌دیده توسط دولت فدرال است. این بار، مسأله تنها یک افسر پولیس سفیدپوست به عنوان «مورد منحصربه‌فرد» که یک افریقایی-آمریکایی را می‌کشد، نیست؛ بلکه بیان مشخص یک مقام سفیدپوست است که تمام قدرت دولت واشنگتن را علیه جمعیت‌های نژادی لاتین‌تبار، عرب، آسیایی و افریقایی، در مقیاس‌های آشکارا گسترده، انگزنی و سوء استفاده‌آمیز، از طریق یک فویبای آشکارا اعمال شده از حوزه نهادی، به کار می‌گیرد. اگرچه ظاهر این وقایع در نژاد ریشه دارد، اما عامل زمینه‌ای متمایزتر، خشونت عملکردی دولت در مقیاس‌های باز و غیرخاص است.

بحران قانون اساسی و تهدیدات بین مقامات

بحران کنونی، ناشی از اقدامات مهاجرتی ترامپ و واکنش اجتماعی، نشان‌دهنده وجود متغیرهای زمینه بسیار بزرگتر است. یکی از آنها، شکست تدریجی — اما در معرض دید همه — پیمان اجتماعی امریکائی است. و این پدیده‌ای است که ممکن است به صورت چندبعدی در حال وقوع باشد.

برای ماه‌ها، برخوردی بین دولت اجرائی واشنگتن و نهادهای قضائی مختلف، هم ایالتی و هم فدرال، به دلیل اقدامات مهاجرتی رئیس‌جمهور و قضائی شدن بسیاری از موارد خاص در سراسر کشور رخ داده است. این امر به اختلافات آشکار بین قوه مجریه و قضائیه منجر شده است. این اختلافات به نظر می‌رسد که در چارچوب مباحثات طبیعی و تعادل قانون اساسی بین قدرت‌های کشور جریان دارند. اما آنچه در لس‌آنجلس رخ می‌دهد، طیف جدیدی از نام‌گذاری‌های یک بحران قانون اساسی در حال ظهور را باز می‌کند، به‌ویژه به دلیل متغیرهای جامعه‌شناختی و سیاسی مورد.

ترامپ کاملاً مصمم بوده است تا این اعتراضات را سرکوب کند، با توجه به تجربه خود پس از واکنش اجتماعی بزرگ به قتل جورج فلوید در سال ۲۰۲۰، که اولین دوره ریاست جمهوری او را تضعیف کرد. اما این رئیس‌جمهور این نیرو را، چند ماه پس از عفو حدود ۶۰۰ نفر از دستگیرشدگان و محکومان به نام او که چهار سال پیش به کنگره در واشنگتن حمله و آن را خرابکاری کردند، اعمال می‌کند. ناسازگاری و گزینشی بودن در استفاده از نیرو و قانون، عواملی هستند که «پادشاه برهنه» را در معرض دید قرار می‌دهند و باعث شکست پیوندها بین جامعه امریکائی و اصلی‌ترین نهاد نمایندگی آن می‌شوند.

از سوی دیگر، موقعیت‌هایی وجود دارد که هم‌اکنون رخ می‌دهد و باید به دلیل ویژگی‌ها و زمینه خود بی‌سابقه در نظر گرفته شوند. گارد ملی کالیفرنیا تحت کنترل دولت فدرال قرار گرفته و بیش از ۲۰۰۰ سرباز را برای سرکوب اعتراضات مستقر کرده است. آخرین باری که گارد ملی برای سرکوب خشونت خیابانی استفاده شد، در موارد کینگ و فلوید، به ترتیب در سال‌های ۱۹۹۴ و ۲۰۲۰ بود.

تمایز این واقعه، اکنون، این است که ترامپ گارد ملی را در کالیفرنیا بدون رضایت فرماندار ایالت، گاوین نیوسام، مستقر کرده است. این امر از سال ۱۹۶۵، از زمان «اغتشاشات واتس»، اعتراض خشونت‌آمیز دیگر افریقائی-امریکائی‌ها، نیز در پایتخت کالیفرنیا، ثبت نشده بود. در سال‌های ۱۹۹۴ و ۲۰۲۰، این فرمانداران کالیفرنیا بودند که از واشنگتن درخواست استفاده از گارد ملی در ایالت خود را برای کنترل خشونت کردند. اما این بار فرماندار دموکرات در برابر واشنگتن ایستاده است.

نیوسام نامه‌ای به وزارت دفاع ارسال کرد تا نیروهای «غیرقانونی» مستقر شده در شهر لس‌آنجلس را پس بگیرد، با این استدلال که «حاکمیت ایالتی را نقض می‌کند». فرماندار اعلام کرد که از دولت فدرال به دلیل آنچه که او یک «مداخله غیرقانونی و بی‌سابقه» در اعتراضات اخیر توصیف کرد، شکایت خواهد کرد. در این راستا، او نقض خودمختاری ایالتی را محکوم کرد و وعده داد که پرونده را به دادگاه‌ها ببرد. گاوین نیوسام همچنین نامه‌ای را منتشر کرد که توسط تمام فرمانداران دموکرات کشور پشتیبانی شده بود و در آن اقدامات ترامپ را یک «سوء استفاده هشداردهنده از قدرت» توصیف کردند.

از سوی دیگر، در مصاحبه‌ای با شبکه NBC News، تام هومن، معروف به «زار مرز» منصوب شده توسط ترامپ، اظهار داشت که این فرماندار ممکن است به دلیل ارتکاب «جنایت جدی» محافظت از مهاجران غیرقانونی «با دستگیری مواجه شود». هومن اظهار داشت که «جلوگیری از نیروهای انتظامی برای انجام وظیفه خود یک جنایت جدی است»، اشاره به مخالفت نیوسام با استقرار بیش از ۲۰۰۰ سرباز نظامی در شهر.

وزیر دفاع، بیت هگست، هشدار داد که تفنگداران بحری در خدمت فعال پایگاه بحری کمپ پندلتون ممکن است به عنوان بخشی از پاسخ فدرال به اغتشاشات بسیج شوند. هگست در حساب X خود نوشت: «این حملات خشونت‌آمیز گروه برای جلوگیری از اخراج مهاجران غیرقانونی از قلمرو ما طراحی شده است و خطر بزرگی برای امنیت ملی است.» این مقام افزود که تفنگداران بحری «در حداکثر آمادگی» هستند.

خود ترمپ یک جزء جدید به این بحران اضافه کرد: او به صورت ارتباطی و نه اداری، از طریق Truth Social، دستور داد «سربازان را به لس‌آنجلس بیاورید». او این کار را بدون مشخص کردن این که کدام جزء نظامی و با توجه به این که گارد ملی قبلاً در منطقه حضور داشت، انجام داد. این عمل ممکن است به دلیل زمینه، مبهم و خطرناک در نظر گرفته شود، زیرا ممکن است باعث تشدید اجتماعی شود و منجر به افزایش وقایع شود. استفاده اختیاری از گارد ملی، به صورت یکجانبه، توسط ترمپ از طریق قانون نیروهای مسلح ایالات متحده (۱۰ U.S.C. ۱۲۴۰۶) انجام شد. این قانون تنها به رئیس‌جمهور اجازه می‌دهد در صورتی که کشور «تهاجم یا در خطر تهاجم توسط یک ملت خارجی» باشد، «شورش یا خطر شورش» علیه دولت وجود داشته باشد، یا اگر «رئیس‌جمهور نتواند قوانین ایالات متحده را با نیروهای منظم اجراء کند»، از گارد ملی استفاده کند.

بحث دقیقاً در این لحظه این است که تا چه اندازه زمینه لس‌آنجلس شبیه به آنچه در این قانون توصیف شده است، حتی اگر ترمپ از «تهاجم» مهاجران غیرقانونی سخن بگوید. چندین مقام دولت ترمپ، مانند معاون رئیس‌جمهور J.D. Vance، از «شورش» برای اشاره به یک حالت فرضی شورش علیه دولت سخن گفته‌اند. اما ترمپ در یکشنبه ۸ جون گفت که در حال حاضر آماده نیست تا قانون شورش سال ۱۸۰۷ را اعمال کند، که به او اجازه می‌دهد تمام گارد ملی کشور را فدرالیزه کند و نیروهای مسلح را مستقر کند.

با این حال، در کالیفرنیا، رئیس‌جمهور به نظر می‌رسد که مرزهای قانون را گسترش می‌دهد و از حفره‌های قانونی احتمالی برای انجام اقدامات استفاده می‌کند، در حالی که مقامات کابینه او فرماندار نیوسام را با دستگیری تهدید می‌کنند و با استفاده از تفنگداران بحری تحریک می‌شوند.

اگرچه در ایالات متحده اعتراضات نژادی مکرراً رخ داده است، اما در این دوره، عوامل اجتماعی متمایز به دلیل دلایل واکنش‌های توده‌ای و عوامل سیاسی به دلیل نوع پاسخ ارائه شده از کاخ سفید و برخورد نهادی که در حال وقوع با ایالت کالیفرنیا است، وجود دارد.